

[Estrup]

Så det er måske den slags interesser, vi i højere grad skal diskutere, når vi diskuterer, hvorfor byfornyelsen ikke kommer så godt i gang, som vi gerne ville have.

Pelle Voigt (SF):

Det var ikke uden en følelse af dyb taknemmelighed, at jeg på dette tidspunkt af aftenen, i indledningen af den konservative ordførers indlæg, bemærkede, at hun talte både på Venstres og på Det Konservative Folkepartis vegne og derfor sparede os for en tale fra partiet Venstre. Men glæden var kort, for vi måtte så lytte til det indhold, der var i den konservative ordførers indlæg, og det var ikke særlig opmuntrende. En tak skal der imidlertid lyde, fordi vi slipper for at høre på Venstre.

Jeg synes heller ikke, man skal være helt utaknemlig over fru Agnete Laustsens forsøg på her at tale for en mere fleksibel holdning på ungdomsboligområdet. Selv om det måske udtrykkes på en meget kontroversiel og for nogle lidt skarp måde, idet man siger, at enhver form for ungdomsbolig dog er bedre end at bo i telt, er tanker om en større fleksibilitet på dette område måske ikke ganske vanvittige.

Vi ser gerne fra SFs side, at man på ungdomsboligområdet, som VS har været inde på, begynder at overveje en mere demokratisk styreform og også åbner mulighed for en mere kollektiv indretning af ungdomsboliger, ikke blot ud fra bespareelsesgrunde, men fordi det – også på baggrund af begivenhederne i Ryesgade og på baggrund af det, vi har set fra BZ-bevægelsens side – virker besynderligt at se kommunale krav til mennesker, der ønsker at bo kollektivt, kommunale krav, der i virkeligheden er udformet sådan, at de regler, der stilles op for deres muligheder for at indrette sig i deres ungdomsboliger, i forbausende grad ligner de regler, som gælder ved hotelbyggeri med hensyn til brandsikring og på andre måder.

SF agter selv på den baggrund at fremsætte nogle forslag om øget fleksibilitet på dette område, og vi er meget spændt på, om fru Agnete Laustsen til den tid, selv om vi ikke agter at foreslå telte og sådan noget, er interesseret i at være med til at indtage en mere fleksibel holdning til disse spørgsmål.

Boligministerens forslag om at udvide ungdomsboligkvoten er vi naturligvis glade for, selv om vi anser udvidelsen for at være utilstrækkelig, og vi er i den lidt besynderlige situation, at vi delvis kan takke hr. Estrup for, at ulykkerne ikke er større i denne boligbyggerilov, end de er, og at vi, samtidig med at vi diskuterer spørgsmålet om ungdomsboligkvotens størrelse og den faktiske udvidelse af ungdomsboligkvoten, skal tage stilling til og måske ligefrem på en eller anden måde vælge mellem et forslag fra VS om at udvide kvoten til 3.500 og et forslag fra Socialdemokratiet om at udvide kvoten til 4.000.

SFs holdning til dette er naturligvis, at vi agter at stemme for enhver rimelig udvidelse af ungdomsboligkvoten, og at vi også – det kan jeg godt afsløre allerede nu i forbindelse med denne behandling – agter at støtte forslaget i finanslovsforslaget om at udvide ungdomsboligkvoten til 4.000.

Jeg tror på den anden side, at vi vil få en interessant diskussion i den kommende tid om rammebeløbene både i det almennyttige byggeri og i ungdomsboligbyggeriet. Det kan godt være, at der, som boligministeren peger på, er et reelt behov for en forøgelse af rammebeløbet i ungdomsboligbyggeriet, men SF ønsker det undersøgt og ønsker klare svar på, hvordan det egentlig kan lade sig gøre, at der findes folk, som oven i købet indrykker annoncer i landets dagblade med det enkle argument, at de er i stand til at bygge til eller under det eksisterende rammebeløb.

Vi er stærkt interesseret i at få undersøgt og afklaret, om årsagen til, at der ikke bygges ungdomsboliger i København, er, at rammebeløbet er for lavt, eller er Københavns Kommunes politiske uvilje til at bygge flere ungdomsboliger, hvad vi har en stærk fornemmelse af. Vi er meget stærkt interesseret i at få undersøgt, om rammebeløbets størrelse er et reelt sagligt problem eller det er udtryk for entreprenørinteresser, der sætter den frie konkurrence ud af spillet gennem aftaler – de såkaldte mestergrise – og på den måde gør grin med de forsøg, vi fra Folketingets side har gjort på at sikre et frit udbud og en konkurrence på dette område, som kan bringe udgifterne ned.

Når jeg taler om udgifterne i denne forbindelse, taler jeg ikke mindst om de huslejer, folk skal betale, og en af de kraftige skønhedsfejl, der er, og som jeg tror har und-